

Observatoriulu ese de done ori in septemana, Merceura si Sambat'a.

Pretiu

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimisu cu post'a in laintrulu monarchiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. s'eu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. s'eu 11 franci. — Numeri singuratici se dau câte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anulu V.

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie s'eu linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare câte 7 cr., la a dou'a si a trei'a câte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurulu publicu.

Prenumeratiunile se potu face in modulu celu mai usioru prin assemnatiunile postei s'eu, adressate de a dreptulu la Redactiunea Diariului

„Observatoriulu“ in Sibiu.

Nr. 104.

Sibiu, Vineri 31/12 Januarius.

1882.

Abonamentu nou

la

„Observatoriulu“

pe semestrulu 1-lea din anulu alu VI-lea, carele se incepe din 1/13 Januarius 1883 si ese regulatu de doue-ori pe septemana, in unele casuri si cu supleme.

Pretiu este insemnatu de ssupra si alaturea cu titulu, adeca in laintrulu monarchiei pe 6 luni 4 fl. v. a., pe 12 luni 8 fl. v. a. In afara de monarchia 11 franci pe 6 luni, 22 franci pe 12 luni.

Espeditiunea prin posta e cu atatu mai regulata, cu catu liniile posteloru se inmultiescu pe fiacare anu in tote regiunile si directiunile, spre mare comoditate a publiculu.

Ori-ce reclamatiune se se faca celu multu in optu dile, spre a se implini in regula.

Fiindu-cà nu ne convine a tipari prea multe exemplarie de prisosu, amu regulatu totusi editiunea asia, cà pana la 3/15 Februarius se potemu sierbi cu toti Nrii incependu dela 1 cu atatu mai virtosu acum, in acèsta epoca agitata forte, atatu in tièra la noi, catu si in afara.

Celu mai usioru modu a prenumera este prin mandate (asemnatiuni, (blanquette) postali. Dara adresele se fia scrise exactu pe cuponulu blanquettei in dosu. A se adressa de a dreptulu càtra redactiune: Sibiu, in Transilvani'a Piatu mica 27.

Totu in positiune de aparare.

O stare cà si acèsta si cà cele multe din trecutu nici-decum nu pòte fi placuta; a sta inse cà oia si a lasa se te smulga toti din tote partile, in urma se te si injunghe, este si mai neplacutu; preste acèsta e si lucru de mare rusine si batjocura.

Deunadi tavaliti chiaru in dieta, apoi puçinu dupa aceea aruncati in „Pester Lloyd“ cu noroiu de acela, cu care arunca ici-colo si dnulu Paulu Hunfalvi (Hundsdoerfer) membru alu academiei magiare in cartea sa pantecosa, indreptata intrèga asupra romanilor, — a tacè cà mutii la tote insultele, ar insemna cà nu meritamu se ne mai suferi nici in Europ'a.

Ei, bine, ce este? Éca ce.

Generosulu domnu capitani c. r. Bichman din regimentulu Nr. 62 avu bunatate a compune monografu a inarmarei poporulu romanescu in an. 1848 si a organizarei lui in 15 legiuni, éra cu acea ocaziune releva mai multe servitii essentiali facute de càtra romani imperiului si dinastiei. Acea monografia fu publicata in „Revist'a militara“ a domnului Streuffeur. „Pester Lloyd“ dete abia la finea anulu preste acea scriere; indata apoi cà si cum ai fi intiepatu pe intregu personalulu redactiunei cu fieru arsu, scotiendu unu tipetu de dorere, intr'unu suplemetu din 30 Decembre se arunca cu nespusa furia asupra dlui capit. Bichman, ilu face de minciuna in terminii cei mai mojicesci, sau daca voiti, jidovesci, denèga ori-ce autenticitate documenteloru la care se provocase auctorulu, isi bate jocu de raporturile oficiali ale prefectiloru Avramu Jancu, Simionu Balintu, Joanu Axente, incarca pe poporulu nostru intregu cu batjocuri, numindu'lu hotiu, banditu, tetiunariu, barbaru si asia mai departe, facèndu'lu respundietoriu pentru tote crudimile si atrocitatile intemperate in acestea tieri intre anii 1848—9 scurtu, inferandu'i cu infamia asia, in càtu aceea se se cunoasca si pe fruntile filoru si ale nepotiloru; in fine „P. Lloyd“ mai are inca si impertinentia de a infrunta pe guvern, cà ci a suferitu cà cineva se releve si se laude prin press'a periodica in faci'a lumii meritele patriotice ale romaniloru din acei ani.

„Pester Lloyd“ a promisù cà va continuà cu injuraturile sale, cu atatu mai virtosu, candu elu scie bine cà lui ii este forte usioru a otravi si falsifica opiniunea publica cea mai sanetosa si a seduce mai alesu pe cercurile superiori ale societatiei, cà se judece strimbu.

De si cu multa dorere sufletesca, totusi noi mai dicemu si aci: Asia le trebue romaniloru, cà-ci vorb'a mutiloru nu se aude nicairi pe lume. Dela cine astèpta romanii cà se fia aparati inaintea lumii? Ce credu ei ore, cà cu 3—4 diarie anguste isi mai potu conserva unu renume bunu intre poporale monarchiei si chiaru la Europ'a, in contra atatoru atacuri hostili la care suntemu espusi pe fiacare di? Mai este ore cu potintia a se aparà numai prin tacere poporulu acesta luat din tote partile la gona? Nici-decum. In dilele nostre amu ajunsu, cà informatiunile cele mai absurde si calumniile cele mai indracite indreptate asupra poporaloru condamnate la morte nationala, se afle crediementu neconditionatu indata ce acelea isi voru afla calea in vreunu diariu de cele mari, mai alesu daca acela va fi gubernamentale.

Anii 1848—9 au fostu asia de bogati in evenimente, in càtu ori câte scrieri s'au publicatu pana acuma despre acelea, cà volume gròse, cà memoriale, colectiuni de acte publice, chronice, articlii polemici etc., totusi insusi ministrulu Trefort isi descoperi deunadi parere sa de reu intru o epistola publicata in adinsu, cà istoria acelor ani inca nu este scrisa. Da, ea nu este scrisa. Materialu se va fi adunatu càtu o biblioteca, in patru cinci limbi, inse nici atata nu este de ajunsu; se mai cere multu, éra dupa aceea trebue se fia ordinatu, apoi alesu, autenticatu, supusu la critica aspra cu atatu mai virtosu, cà-ci chiaru si pana acuma multime de fapte sunt descrise falsu si chiaru acte publice oficiali falsificate inadinsu, éra altele pitulate.

Acte publice, descrierea fapteloru? Ore inse ale romaniloru pe unde voru fi? Nu cumva anii 1848 si 49 sunt coprinsi intregi numai in „Romanen der oesterreichischen Monarchie? Este nepretiuata acea colectiune; ar fi inse vai de noi, daca tote faptele si ne mai auditele suferintie ale poporulu romanescu din acestea doue tieri, càte au trecutu preste elu inainte de revolutiune, in resboiulu civile si dupa pacificare pana in 1850, ar fi numai atatea càte s'au potutu aduna in miidloculu actiunei, a se si publica in Vien'a, atatea càte apucaseru se fia duse si scapate de perire.*)

Se mai afla in vietia multi individi dintre acei trecuti prin scole, cari cà tineri intre 20 si 30 de ani au luat parte activa intr'unu modu sau altulu la evenimentele din 1848 9, sau de si au statu numai cà spectatori passivi, au vediutu inse, au si patitu multe lucruri, care merita cà se fia conservate in analile acestoru tieri. Nu este acum antai'a si nici a dou'a ora, de candu amu rogatu pe acea generatiune care astadi se afla in etate de 55 pana la 70 de ani, cà se nu'si pregete a'si luà timpu si a descrie cu de ameruntulu totu ce au patitu ei insii, sau altii din cutare comuna, mare mica, din tinutu (regiune), sau si din tier'a intrèga, asia precum le sciu in cugetu curatu; nimicu se nu li se para neinsemnatu, se insemne cu tote impregiurarile, numindu persone active sau suferitorie, cà-ci este apoi datori'a istoriciloru de a le alege si a le dà valòre, a le combina cu altele si a trage din trensele conclusiuni sanetose. Preste acèsta se scotia la lumina acte scrise, corespondentie si altele, din care se se reverse lumina preste multe intemplari, a caroru chiaie pana acum nu se afla nicairi.

Mai sunt in vietia multi barbati inca si de aceia, cari aru fi in stare se compuna cele mai interesante monografii, demne de a se si publica la momentu.

In restimpu de ani douedeci cei mai puçini

*) Wien. Druck von Carl Gerold et Sohn 1849.

au voitu se'si plece urechi'a si se dea ascultare rogantiei nostre. Urmarea este, cà altii in alte limbi aduna si publica necurmatu, bunu reu, adeveratu si falsu, unele preste altele, adeverulu se intuneca si daun'a cea mai grea cade si de aici totu numai pe romani. Amu ajunsu, cà dupa-ce istoria mai vechia a patriei este mai de multu scalciata si falsificata, astadi chiaru evenimentele care s'au petrecutu de inaintea ochiloru nostrii, mai alesu daca se reducu la romani, sunt sau negate cu totulu, sau interpretate spre inferarea si perderea nostra. Documente publice, intru totu autentice sunt tractate cà neexistente, cà minciuni atunci, candu la altele care sunt in favorea adversariloru, se dà valòrea cea mai exagerata.

Se pune temeiu forte mare pe crudimi comisse de romani, se observa inse tacere apròpe absoluta asupra totororu atrocitatiloru insutitu mai multe si mai teribili comisse de altii, si precum arataramu la inceputulu acestoru consideratiuni, „P. Lloyd“ rivalisèdia in punctulu acesta cu alti falsificatori de adeveru. Din acestea cause ne-amu propusu, cà in anulu in care intramu, se deschidemu o colona pentru documente si studii istorice mai alesu din anii 1848 si mai dincòce, cam asia precum doresce si dn. ministru Trefort, nu numai in limb'a nostra, ci si in altele. Inceputulu se va face cu de cele ce s'au mai publicatu, care inse au remasu pentru cea mai mare parte a lectoriloru din dilele nostre prea puçinu cunoscute. In acelea se va coprinde totuodata respunsulu pe care'lu meritase de multu „P. Lloyd“ si camaradii sei. Red.

Romania.

Revisiunea constitutiunei.

Discursulu dlui I. C. Brateanu.

In siedinti'a dela 22 Decembre.

Dn. primu-ministru a pronunsiatu urmatoriulu discursu:

Dnulu presiedinte alu consiliulu. Credu, dloru, cà nu ve spunu unu lucru nou candu voiu dice cà eu n'am fostu revisionistu.

Candu cineva este la putere, nu trebue se provòce asemenea situatiuni; acèsta este treb'a deputatoru, a senatoriloru, a tieriei, si eu am declarat candu am fostu intrebatu in diferite adunari cà se spunu parerea gubernulu, am declarat cà, daca noi amu fi fostu rezultatulu unor alegeri facute in scopu de revisiune, negresitu cà ar fi fostu datori'a nostra se ne aflamu in capulu revisionistiloru; dara noi nu amu venitu la putere cu acestu programu, asia in càtu vediendu unu curinte puternicu, fia in sensulu revisiunei, fia in contra, se fiu silitu sau se me conformu vointiei majoritatiei, sau se'mi dau demisiunea. Dv. ati vediutu cà pana intr'atata am fostu de rezervatu in acèsta privintia, in càtu multi m'au creditu cà sunt ostilu revisiunei, ceea ce nu sunt, mai cu séma in privintia acelor parti cari s'au doveditu cà trebue a fi revisuite; cà-ci am asistatu la tote intrunirile cari se ocupau de revisiune si am vediutu cà aceia cari sunt, unii de o vèrsta cu mine, altii de temperamentulu meu, voiescu se faca acèsta revisiune intr'unu modu forte prudinte, forte circospectu, fara se aduca sguduri si lupte in tièra, fiindu-cà este mai bine se se realisedie aceste reforme pana candu nu vinu impregiurarile cà se le faca cu lupte crancene, lupte care de multe-ori potu se mérga mai departe de càtu se pòta gandí ori-ce partita.

M'am incredintiatu, dloru, cà aceste sentimente sunt sentimentele ómeniloru celoru mai moderati din tièra, si dovada de acèsta este cà senatulu, care este compusu de ómeni care prin vèrst'a loru, prin conditiunea loru sociala, nu potu se fia banuiti cà sunt esaltati, senatulu a votatu acèsta propunere in unanimitate si a trecutu de urgintia in sectiuni. Si socotiti dv. cà senatulu nu s'a chibzuitu seriosu,

nu a avutu motive puternice candu a luat acésta decisiune?

Corpulu maturu, betranii din senatu si-au disu: decâtu se lasamu acésta cestiune se fia multa vreme la ordinea dilei si se faca o agitatie in tíera, in impregiurarile mai cu osebire in care se afla tíer'a acum si in care se va aflá máne, mai bine se facemu reform'a acésta acuma, asia cum se infaçiosiódia ea, intr'unu modu fórte moderatu, dandu tóte garantiile ómeniloru celoru mai ingrijati de ordinea publica si asicurandu interesele lor.

Apoi, dloru, acestu sentimentu nu trebue se'lu aveti si dv.? (Aplause prelungite) Asiu intrebá pe on. dn. Lahovari . . .

Dn. Al. Lahovari. Nu me intrebati pe mine, cà-ci nu potu se ve respundu; aveti se inchideti discussiunea.

Voci. Ai vorbitu de doue ori.

Dnulu presiedinte alu consiliului. Atunci intrebu pe toti acei cari nu voiescu se se resolve acésta cestiune càtu mai curendu. Constitutiunea ne permite, este unu actu conservatoriu de a lasá tíera in agitatie? (Aplause).

Astadi avemu sicuranti'a positiva cà vomu avea o reforma care se dea, cum am disu, garantiile tuturoru interesselor (aplause), si totudeodata se asicure linistea si infratirea tuturoru classelor societatiei, cà in façi'a furtunelor care póte máne se vie asupra capului nostru se ne gasésca pe toti, nu divisati, ci uniti. (Aplause prelungite).

Dn. Al. Lahovari. O turma si unu pastoriu (sgomotu).

Dn. presiedinte alu consiliului. O turma si unu pastoriu? Da; pastoriulu este Domnedieulu Romaniei, care totudeauna a aparat'o. (Aplause prelungite). Ne-a aparatu si contra strainiloru si contra acelora dintre noi, ale caroru passioni 'iau ratecitu si 'iau instrainatu de tíera, voindu s'o duca la ruina. (Aplause).

Dn. Al. Lahovari. Pana acum ati monopolisatu tíer'a, acum voiti se monopolisati si pe Domnedieu. Lasati celu puçinu pe Ddieu in pace.

Dn. presiedinte alu consiliului. Romanulu nu numai a lasatu pe Domnedieu in pace si nu l'a pusu in dubiu, dara si-a versatu in secolu sangele seu pentru Domnedieulu crestiniloru (aplause prelungite).

Prin urmare éca propunerea ce am se ve facu.

Noi avemu câteva proiecte ce sunt in sectiuni; se trecemu in sectiuni; propunerea de revisiune se se trimita la imprimeria cà se se tiparésca, si eu ve propunu se ne declaramu in permanentia pàna ce vomu cercetá proiectele din sectiuni, si pàna atunci va veni dela tipariu si propunerea de revisiune si'i va veni si ei rendulu se o cercetamu in sectiuni. (Aplause).

Voci. Se ne declaramu in permanentia. (sgomotu).

Voci. Inchiderea discutiunei.

Adunarea deputatiloru.

Sesiunea ordinara.

Siedinti'a dela 22 Decembre 1882.

(Urmare si fine.)

Asta-di nu numai cà modulu de impartire a alegetoriloru in cele siese colegie pentru adunare si pentru senatu a devenitu mai nelogicu si mai nedreptu de càtu erá in 1866, dar insesi conditiunile unoru colegie s'au schimbatu, si nu mai respundu la vointi'a constituantiloru dela 1866.

Astu-felu, cà se dàm unu esemplu, compunerea colegiului III alu orasielor s'a schimbatu; acestu colegiu a fostu redus, prin simplulu faptu alu desfiintari contributiunii personale.

Midiuloculu estremu la care s'a recursu in 1866 spre a se garanta de temerea cesarismului, si spre a impaca tendentiele conservátore esagerate, ne-a facutu se cademu cu timpulu in tóte neajunsurile colegieloru electorale prea restrénse si intr'unu antagonismu de interesse chiaru acolo unde nici-unu antagonismu naturalu nu póte se esiste; cà-ci, ce divergintie de interesse aru potea óre se fia, spre esemplu, intre alegetoriiu colegiului I si alegetoriiu colegiului II pentru adunare?

Nu este trebuintia de a ve areta, dloru deputati, càtu de nenorocite sunt pentru societatea nóstra si pentru tíera relele ce resulta din constituirea unoru colegie electorale prea restrénse si din antagonismulu de interesse ce le despartu.

Aceste rele, la inceputu mai puçinu simtite, si cari mergu agravându-se cu o mare repediciune, le simtiti cu totii. Deca n'ar fi de càtu unulu:

inabusirea si disparerea interessulu generalu inaintea interessulu personalu alu fia-carui alegetoru, interessu ce are unu rolu decidietoru in colegiele prea restrénse, ar fi inca in deajunsu pentru cà o asemenea basa, pusa representatiunii nationale, se corupa societatea romana.

A mai lasá cà o asemenea stare de lucruri se urmedie, este nu numai a merge in contra principiiloru fundamentale ale constitutiunii nóstre, principii atátu de liberale si de democratice, dar inca a face, in buna cunoscintia de lucruri, cà societatea nóstra se intre in plina decadere si se nu mai póta fi regenerata de càtu prin scudiri de acelea pe cari constitutiunea a avutu tocmai de scopu a le inlaturá.

Nu mai avemu timpulu de perdu: reulu se latiesce cu mare repediciune, interessulu personalu are multa atragere; si candu multi cetatieni incepu a nu se mai sfii se-lu puna de asupra interessulu generalu, se perde curèndu chiaru notiunea datoriiloru civice.

Acela-si lucru se póte dice si despre antagonismulu de interesse: odata separatiunea nelogica facuta, linia ce le desparte devine in curèndu prapastie.

Pentru aceste cuvinte, trebuintia de a se revisui constitutiunea, in ceea ce privesce mai cu osebire bazele legii electorale, a ajunsu a fi asta-di unu simtiu generalu.

Mai nimeni nu combate acésta trebuintia din punctulu de vedere alu principiiloru; conservatoriiu chiaru, in mare parte, o recunosc; regretatulu Manolachi Kostachi o aretá cà singurulu midiulocu de a pune afacerile nóstre publice pe o cale sanetósa.

Pactulu fundamentale alu unei tieri nu se revisuiesce pàna candu trebuintia acestei revisuiri nu este unu simtiu generale. Asta-di ne potemu crede ajunsu in acestu punctu, si avemu dar onórea a lua iniciativ'a revisuiri, supunèndu-ve, domniloru deputati, o propunere in acésta privire, conformu art. 129 din constitutiune.

Acésta propunere atinge si alte puncte din constitutiune de càtu cele privitóre la legea electorala. Sunt mai ántaiu de revisuitu dispositiunile cari nu mai concorda cu positiunea politica de asta-di a statulu nostru. Pentru acestu cuvèntu, se cere modificarea art. 1, relativu la positiunea si la titlulu statulu romanu; se propune asemenea inlocuirea cuvintelor de Principatu si de Domnu, prin acelea de Regatu si de Rege, ori unde s'ar aflá in constitutiune.

Revisuirea art. 44 nu se cere de càtu in scopu de a lasa si senatulu dreptulu ce-lu are adunarea deputatiloru, de a-si otari, prin regulamentulu seu interioru, numerulu de vice-presiedinti ce voiesce se aiba; s'a recunoscutu, cà cu numerulu de doui vice-presiedinti, limitatu de art. 44, sunt adesea dificultati de a se tiné siedintie.

Se propune apoi modificarea art. 75, in scopu de a se face o revisuire si a se lua póte noi dispositiuni in scutirile de censu, pentru eligibiliu la senatu.

Art. 76 din constitutiune stabileste, cà mosceniitorulu tronului, face de dreptu parte din senatu la vèrsta in care póte domni cà Rege, fara a avea ínse si votu deliberativu pàna la vèrsta de 25 ani. Acésta dispositiune a parutu propunetoriloru revisuiri nelogica si incompatibila chiaru cu demnitatea celui care, la vèrsta de 18 ani, póte luá cà Rege resolutiunile cele mai insemnate pentru conducerea afaceriloru statulu. A-i dá votulu deliberativu, din momentulu ce este admissu de dreptu in senatu, a fostu scopulu celoru ce propunu revisuirea art. 76.

Revisuirea art. 77 se propune spre a potea dá si senatoriloru o indemnitate pe timpulu càtu se ocupa de lucrarile legislative. Este si nedreptu si contrariu principiiloru liberale a se cere unu sacrificiu celoru cari, de si ar fi fórte capabili, de si ar fi cetatienii cei mai devotati interesselor publice, nu s'ar aflá ínse in positiune de a potea face acestu sacrificiu.

Art. 77 stabileste terminulu alegerii si modulu de reinoirea membriloru senatulu. Ideia propunetoriloru revisuiri este de a inmulti numerulu senatoriloru, spre a dá mai multa tarie si autoritate jumatatii celei mai de susu a representatiunii nationale. Dorintia lor ar fi de a se alege câte trei senatori de fia-care judetiu. In acestu casu, reinoirea nu s'ar mai putea face pe jumatate la patru ani. Ar trebui cà alegerea se se faca póte pe 9 ani, si reinoirea se se urmedie din trei in trei ani, câte a unui senatoru de judetiu.

Prin revisuirea art. 131, se tinde la supri-

marea dispositiunii constitutionale, prin care se desfiintá consiliulu de statu.

Asta-di toti simtimu trebuintia unei autoritati, care se se ocupe in specialu cu pregatirea proiectelor de lege si a regulamentelor de administratiune publica; prin modificarea art. 131 ne-amu inlesni potintia de a infintia acea autoritate.

In fine, se mai propune revisuiri o ultima dispositiune din constitutiune: articolulu 133, relativu la inalienabilitatea pamenturiloru fostiloru clacasi. Multi credu, cà este in interessulu numeróseloru si productóreloru nóstre poporatiuni agricole, precum si chiaru in interessulu tierii in genere, se se mai prelungésca terminulu acestei inalienabilitati, si se se intinda in aceeasi mesura si asupra pamenturiloru cedate insuratieiloru.

Pentru a respunde la tóte aceste trebuintie, ce le credemu adèncu simtite de tíer'a intréga, avemu onórea, dloru deputati, a ve supune urmátórea propunere, prin care se cere revisuirea diferiteloru dispositiuni mai susu aretate.

Se inchide discutiunea.

Se propune urgintia prin bile si rezultatulu e de 74 voturi pentru, 40 contra si 1 abtinere.

Dn. Blaremburg, in cestiunea de regulamentu, dice cà trebuie pentru asemenea cestiuni $\frac{2}{3}$ din membri. Deci trebuiau 76 pentru, in locu de 74.

Dn. Fleva combate pe dn. Blaremburg.

Dn. prim-ministru probédia necesitatea trecerii in sectiuni, aréta cà deca corpulu maturu a trecut in sectiuni, elu care e reprezentantulu proprietatii mari, cu atátu mai multu camer'a trebuie se respunda dorintiei si aspiratiunii de progressu a natiunii.

Urgintia s'a respinsu.

Se suspenda siedinti'a pe cinci minute din caus'a scotului.

Dn. Lahovary dice, cà cererea de permanentia nu póte insemná de càtu prelungirea siedintiei preste óra regulamentara. Acésta trebuie se se puna la votu prin bile si se cere maiortate de $\frac{2}{3}$ din membri pentru acestu votu.

Dn. Campineanu crede, cà este o datorie pentru camera se nu se desparta pentru o cestiune de regulamentu. Acésta cestiune se póte transia si cu maiortate absoluta.

Discuti'a este inchisa.

Dn. presiedinte dice, cà se va votá prin bile si e de nevoie $\frac{2}{3}$ din membri.

Dn. ministru de interne dice, cà in regulamentu nu sunt dispositiuni pentru opirea maiortatii de a face ce va voi. Dsa afirma, cà nu e nevoia de $\frac{2}{3}$ din membri, pentru declararea in permanentia.

Dn. Vernescu sustine, cà $\frac{2}{3}$ din membri e necessary si pentru o prelungire de 1 óra séu 2 si cu atátu mai multu acum.

Dn. prim-ministru dice, cà regulamentulu nu póte prevedea pentru permanentia o maiortate de $\frac{2}{3}$, cà-ci acésta se face in casuri esceptionale. Vomu publicá máne in intregulu seu insemnatulu discursu alu dlui Bratianu.

Se pune la votu permanintia prin bile si cu apelu nominalu, rezultatulu e de 91 pentru, 37 contra si 2 abtineri.

Dn. Fleva cere cà camer'a se tréca in sectiuni si la 8 se se redeschida.

Propunerea se primesce si la 4 óre si jumatate camer'a trece in sectiuni.

Sinodulu romanu si patriarhi'a din Constantinopole

Siedinti'a sinodului din 23 Novembre 1882.

(Urmare si fine.)

Pentru aceea si dupa-ce pretotindeni s'a stabilitu intrebuintiarea santului miru si ungerea in loculu punerei maniloru, in demnitatea episcopala s'a pastratu de asemenea si dreptulu de precadere alu ungerei, si dreptulu esclusivu alu seversirei, sau alu santirei mirului.

Dara seversirea misterului ungerei s'a invoitu si presbiteriloru. Acésta din urma lucrare biseric'a ortodoxa nici-odata nu o a insusitu esclusivu episcopiloru (precum biseric'a Romei) si nu a oprit-o preotiloru. In cartea institutiuniloru apostolice citimu: „tu episcopo, sau tu presbiteru, dintr'ántaiu unge cu ele, apoi botéza cu apa si in fine pece-tuesce cu miru“ (t. II, p. 129—130). Asia dara de aici resulta, cà canonulu opresce pe preoti a seversí santirea mirului, si o reserva episcopiloru.

Pidaliulu patriarchiei, esplicandu acestu canonu, dice, cà trei lucruri opresce canonulu acesta a se face de preoti, anume: consacrarea fecióreloru, impacarea peccatoriloru cu biseric'a; éra mai cu de-

osebire facerea santului miru, care tóte trebuie a se lucrá de arhieru. Apoi intr'o notitia subliniara citimu ceva mai multu despre facerea stului miru:

„Alcatuirea santului miru, slujb'a si tain'a se numesce de Dionisie Areopagitul, in cap. 4-lea alu ierarhiei bisericesci. Acésta taina in dio'a de adi, fórté raru, intr'atátia ani, se seversiesce odata, in biseric'a cea mare a patriarhiei Constantinoplei: nu scimu pentru care pricina.

Éra in imperati'a cea de Domnedieu zidita a Rusiei audimu, cá se face la fiacare alu doilea anu, in Joi'a cea mare a santelu patimi. Insemnédia inse, cá acésta lucrare nici cum nu o potu face preotii, dupa canonu, ci numai arhierii, cari potu si in deosebi a seversí miru. Dara penru bun'a ascultare si supunere, adunandu-se la scaunele patriarhicesci in biseric'a catedrala o seversiescu“ (Pidal f. 320).

De aci urmédia, cá dupa canóne ori-care episcopu ortodoxu póte face santirea mirului; dara s'a introdusu usulu, cá in fiacare tíera cu biserica autocefala santirea mirului se face numai in bisericile principale, la patriarhii si mitropolii.

Asia in Orientu se face la patriarhi'a din Constantinople, la a Jerusalimului, a Antiochiei, Alexandriei, la Critu; in Russi'a la mitropoliiile din Petersburg, Moscov'a si Kiev; in Austri'a la mitropoliiile din Carlovietu, din Sibiiu si din Cernauti.

Si cuventulu principalu este, cá cheltuelile ce reclama materialurile, din care se compune santulu miru, nu le póte intempiná fiacare episcopu in deosebi, ci numai bisericile principale, care reprezenta centrurile de unitate bisericesca in fiacare tíera cu biserica autocefala.

Daca ne întórcemu la istori'a bisericeii romane din trecutu, gasimu si aici o dovada palpabila de autocefali'a bisericeii nóstre, care si in privinti'a santului miru a avutu deplina libertate a si'lu procurá dupa bunavointi'a sa si dupa credinti'a sa.

Cestiunea mirului la noi nici-odata n'a devenitu obiectu de discutiune teologica, sau de jurisdictiune canonica, pâna in prezentu; cá-ci altumentrea ea s'ar fi curmatu de demultu, cá multe altele, in puterea autocefaliei nóstre bisericesci. Din vechime santulu miru une-ori se santiá in Romani'a. Anume domnitorii nostrii, cu ocaziunea visitelu patriarhiloru din Orientu, ai Constantinoplei, a Jerusalimului, ai Antiochiei si ai Alexandriei, ii poftiau de seversiau santirea mirului, impreuna cu mitropolitii si episcopii tieriei.

Betranii spunu, cá in Moldov'a vasele de argintu pentru santirea mirului s'au pastratu pâna nu de multu in monastirea s. Trierachi din Jasi, de unde ele au disparutu cu alte odóre ctitoresci si documente istorice, candu s'au retrasu egumenii greci din tíera. Alte-ori patriarhii din Orientu, la ocaziunea diferiteloru loru trebuintie trimiteau mitropolitiloru st. miru, cá daru; alte-ori mitropolitii nostrii isi procurau st. miru candu dela unii, candu dela altii dintre patriarhii Orientului, dupa relatiunile de apropiare amicala ce erau intre densii.

In timpurile din urma st. miru se luá candu dela Constantinople, candu dela Kiev. Mirulu procuratu in atâtea diferite moduri, mitropolitii la casu de nevoia ilu adaogeau cu untu-de-lemn curatu si ilu sporiau, cá se ajunga pe unu timpu mai indelungatu.

Acésta este permisu de usulu bisericescu. De usulu acesta se pomenesce si in Pidalionu, in not'a dela f. 320, la comentariulu canonului 6-lea, ce l'amu citatu mai susu despre santirea mirului.

Pe la inceputulu vécului XVII-lea, patriarchulu de Alexandri'a Meletrie Pigas, trimitiendu sf. miru mitropolitulu Moldovei Georgie Moghila, ii dice in scrisóre: „multumesce'lu cu regul'a sciuta“.

Pe lângá aceste temeieri canonice si istorice, noi amu luat in considerare si partea dogmatica a cestiunei. Santulu miru este unulu din misterele bisericeii, prin care se pecetluesce botezulu, se pune peceti'a darului sfantului duhu asupra noului membru alu bisericeii, adica a celui botezatu.

Prin botezu elu s'a facutu fiulu lui Ddieu, si comoscénu cu Christosu alu imperatiei lui Ddieu, s'a introdusu in biseric'a lui Isusu Christosu; prin ungera cu santulu miru se pecetluesce tóte membrele lui si se declara de organe ale santului duhu, carele trebuie se locuiasca in sufletulu crestiunului, se diriga viati'a si miscarile lui, dupre invetiatur'a domnului nostru Isusu Christosu.

Seméti'a pusa in sufletulu noului membru alu bisericeii prin misterulu botezului si alu chrismei, séu ungerei cu santulu miru, trebuie se se desvólte in viati'a lui prin ingrijirea bisericeii, alu careia elu a devenitu membru, adica prin catichisare, prin predica, prin administrarea celoru-alalte sfinte

misterii, a carora depositara este biseric'a. Atátu botezulu, cátu si miruirea, fára o mare ingrijire a bisericeii in decurgerea vietiei crescinesci, ar remânea, cá o seméti'a pe unu paméntu necultivatu, neroditóre. Biseric'a dar trebuie se fia depositara a tuturor mijlóceloru de sfintire si perfectionare a credinciosiloru, trebuie se aiba la indemána tóte mijlócele, spre seversirea si administrarea tainelu, si spre perfectionarea in viatia crescina. Unulu din aceste mijlóce fiindu si santulu miru, cá pecete a botezului, cá simbolu alu comunicarei santului duhu, se cere neaparatu, cá elu se se produca in fia-care localitate, unde este organizata o biserica autocefala. A cautá acestu mijlocu de sfintire pe la bisericile din alte tieri ar insemná, cá acea biserica nu poseda tóta plenitatea mijlóceloru de mântuire si sfintenie; cá déca ea nu póte produce santulu miru, nu póte comunicá nici duhulu sfantu celoru botezati de dènsa, nici ai deseversí prin catichisare si predica; ci cauta pe la alte bisericu, cá acelea se puna in comunicatie cu duhulu sfantu pe botezati sei. Prin urmare ar trebui, cá consecintia, cá totu de acolo se se aduca si catichisatori si predicatori, cari se conserve si se desvólte darurile sfantului duhu, cele comunicate prin miru. Asia dar sfintirea sfantului miru este unu atributu indispensabilu pentru o biserica autocefala. Fára acestu atributu acea biserica este lipsita de unulu din mijlócele principale spre mântuire, — comunicarea sfantului duhu. A cauta mirulu pe la bisericile altoru tieri, insémna a nu avea consciintia si increderea, cá duhulu se pogóra dela Domnedieu: „totu darulu deseversitu de susu este, pogoréndu dela tine parintele luminoru“, dice sfanta biserica. Asia dar si biseric'a nóstra crede, cá duhulu sfantu se pogóra si asupra ei precum si asupra celoru-alalte bisericu, si ea 'lu cauta si 'lu cere de susu, dela parintele luminelu, si datatorulu a totu darulu deseversitu.

In acésta convingere, basata pe canóne, pe istori'a bisericeii nóstre, precum si pe insemnatarea dogmatica, si pe esemplulu altoru bisericu autocefale, noi amu decisu a deseversí in Romani'a, in biseric'a catedrala a primei mitropolii, sfintirea mirului, dupa randuiala stabilita intru acésta de biserica, si dupa cum se face si la alte bisericu autocefale. Acésta decisiune este nestramutata pentru totudeauna, pâna candu va esistá biseric'a ortodoxa a natiunei romane.

Cátu privesce mustrea ce ne face pentru acésta inalta sa sanctitate patriarhulu ecumenicu, noi o privimu cu simtiulu blândetiei cuvenita bisericeii nóstre, cá membru alu bisericeii nóstre ortodoxe ecumenice, cu care dorimu a fi in pace si in armonióse legaturi spirituale, aducéndu-ne aminte de cuvintele sfantului apostolu Pavelu cátra Timotheiu, cá „slugii domnului nu i se cade se ne sfadésca, ci blándu se fia cátra toti, invetiatoru, rabdatoru“ (II Tim. II, 24).

2. Epistol'a patriarhala spune, cá pe acolo s'ar fi respánditu scomotulu, cá in biseric'a romana s'ar fi introdusu óre-care inovatiuni, precum: stropirea si turnarea la botezu; inmormentarea bisericesca a sinucisiloru; calendarulu gregorianu; demnitati patriarhale si alte novisme, si cere a i se dá informatiuni despre nisce asemenea novisme. Acésta ingrijire a sanctitatiei sale despre pastrarea buneii rândueli si a disciplinei bisericeii ortodoxe ne place si o aplaudamu din ánima. Dar sf. sinodu alu bisericeii ortodoxe romane nu are nici-o cunoscentia despre asemenea inovatiuni, cá-ci in biseric'a ortodoxa romana s'au pastratu neatinsu prescriptiunile canóneloru respective.

Bucuresci 1822. Siedinti'a dela 23 Novembre.

† Presiedinte, arhieriscopu si mitropolitu alu Ungro-Vlachiei, primatu alu Romaniei, Calinicu. † Josifu arhieriscopulu si mitropolitulu Moldovei si Suceavei. † Episcopulu Josifu Romnicu. † Episcopulu Romanului, Melchisedecu. † Inocentie, Buzu. † Kallinicu, episcopulu Husiloru. † Ghenadie, Argesiu. † Calistu Stratonichias, Bacaónu. † Archiereulu Jeremia Galatianu. † Silivestru B. Pitesteanu. † Valerianu Ramniceanu. † Innocentu M. Ploesteanu. † Callistratu Barladeanu. † Narcisu Botosienseanu.

Revista politica.

Pe cátu isi facuse lumea européna sperantia de pace cu câteva dile înainte de anulu nou gregorianu, tocma pe atáta spiritele incepura de atunci a se involburá din nou. Cu mórtéa lui Gambetta pare cá s'ar fi datu unu semnal de alarmu. Anume diarele cele mari din Vien'a si Budapest'a se arata érasu fórté ingrijate pentru celu mai de aprópe vi-

itoriu. Cele magiare ajunsera la atáta, in cátu ele s'ar bucurá, daca pacea ar mai tinea macaru numai unu anu.

In Franci'a dela mórtéa lui Gambetta francesii astépta caderea ministeriului actualu, carui ii lipsesce energi'a ceruta pentru impregiarile actuali fórté critice, in care adeca republic'a este amerintiata de cátra pretendenti la tronulu vechiu, adeca la restaurarea regatului sau a imperiului. In acelasiu timpu dorinti'a ferbinte de resbunare contra Germaniei castigá nutrementu mare cu ocaziunea pompósei inmormentari alu Gambetta si indata dupa aceea a generalului Chanzy, renumitu din an. 1870/1, de aceea lumea se teme cá francesii voru precipitá lucrulu mai virtosu dupace Russi'a nu incetédia a oferí Franciei aliantu sa contra Germaniei si Austro-Ungariei, din cauza cá acestea dóue poteri se opunu pe fácia si pe ascunsu la politic'a orientala a Rusiei.

Cestiunea Dunarei éra mai ajunse intr' unu stadiu nou, inse fára a fi vorba de o solutiune paciuta. Dupa cum asigura „Romanulu“, gubernulu din Bucuresci nu mai vrea se audia de comisiune mixta, in care se intre si Austro-Ungari'a cá membru pe distanti'a dintre Portile de feru si Brail'a, din cauza cá acésta putere nu posede nici-unu palmacu de locu pe acelu teritoriu. Cu Romani'a tine Angli'a si Russi'a, precum spune si „P. Napló“. Ne fiindu unanimitate intre membrii conferentiei diplomatice, nu se póte decide nimicu pe calea pazei, prin urmare din comisiunea mixta sau nu se va alege nimicu, sau cá ea va fi pusa pe ascútiulu sabiei. Intr'aceea gubernulu regatului Serbiei cerú la gubernulu Britaniei mari, cá se i se dea si lui locu in conferenti'a dela Londr'a, cá-ci si Serbi'a este statu riveranu la Dunare. Din acestea se póte esplicá usioru si necurmat'a inmultire de arme in Romani'a, cum si tóta activitatea cá de urgentia ce se vede in armata. Chiaru si chiamarea dlui colonelu St. Falcoianu la ministeriulu de resboiu isi are insemnatarea sa.

In Itali'a agitatiunile si excesele violente contra austro-ungureniloru nu mai voru se incetédie; arestarile si pedepsele mergu in paralela; se vede inse cá partid'a irredentistiloru se afla in buna intielegere cu partid'a republicana. Ei voru cá se impinga cu ori-ce pretiu pe gubernu la resboiu cu Austro-Ungari'a chiaru si cu periculu de a perde bataliile, cá-ci in acelu casu sunt decisu a proclamá si ei republic'a si cu acésta se bage in grija si mai mare pe monarchi'a vecina.

In Irlandi'a nici cu unu pasu nu e mai bine acuma decátu inainte cu 6 si 10 luni; omorurile agrarie nu mai incetédia.

Din Albani'a si Muntenegru venira asemenea sciri fórté turburóse.

In Bulgari'a se spune pe fácia, cá tiner'a sa armata va fi cátu mai curendu avangard'a armatei imperatului Rusiei.

In Serbi'a se decretá si sanctioná dilele trecute o lege, prin care armat'a intréga e supusa la reforme si reorganizatiuni essentiali. Se aducu si cantitati mari de munitiuni, arme, baterii de constructiune nóua.

In Armeni'a turcésca bietii armeni ne mai potendu suferí hotiile functionariloru turcesci insoíte de crudimile selbaticiloru Curdi si ale Cercasianiloru, au conspiratu si decisu cá se se apere cu armele. Preste patru sute de armeni fruntasi fusera aruncati prin tóte prinsorile cele puturóse, pline de spurcatiuni, de sierpi, scorpui si clotiani, adeca asiatice. Alti armeni au scapatu in Russi'a, din care cauza gubernulu din Cpole a si luatú óresicare mesuri spre a potoli foculu.

Acésta este situatiunea politica momentana.

Sciri d'arse.

— (Necrologu.) Cu ánima plina de durere anunciamu mórtéa multu iubitului soíu resp. tata **anu Marinu.**

c. r. capitalu. pensiune, carele in urmarea unui morbu indelungatu, in 19/31 Decembre la 9½ óre a. m. in alu 66-lea anu alu etatii sale, a adormitu in domnulu.

Remasitiile pamentesci s'au depusu spre repausu eternu in cimiteriulu gr.-or. din locu la 2 óre dupa amédi marti in 21/2 Ianuaru 1883.

Fia-i tierin'a usióra si memori'a eterna!

Caransebesiu, in 19/31 Decembre 1882.

Ana Marinu, cá soíu. Nicoláe Marinu, supratenente in reg. 61. Josifu Marinu, supratenente in bat. prim de artileria. Aureliu Marinu, controlu-contabilu alu comunitatiei de avere, cá fiu. Julia Marinu, Ana Marinu, cá fice.

— (Multiamita publica). Din caus'a perderei nereparabile a multu iubitelui nostru parinte Joanu Marinu capitanu c. r. in retragere, nefindu in stare a multiamí la fiacare in persóna, esprimamu pe calea acésta la toti, cari condolendu ne-au petrecutu pe neuitatulu nostru defunctu pâna la ultimulu locu de repausu, multiamit'a cea mai doiósa.

Caransebesiu, 6 Jan. 1883 st. n.

Multu intristat'a familia Marinu.

Fericitul in Domnulu c. r. capitanu Joanu Marinu a fostu unulu din acei ostasi, totuodata parinti de modelu, precum statulu, armat'a imperiala si poporulu romanescu trebue se doréscá a'i avea totudeauna cu diecile si cu sutele de mii. Nascutu din parinti agricultori, repausatulu a inaintatu pe scar'a cea lunga a hierarchiei militare si s'a ridicatu pâna la rangulu de capitanu fara nici-o alta favóre, decâtu a propriiloru sale calitati si virtuti. Ce a fostu capitanulu Marinu pentru famili'a sa multu iubita, ne spune frumós'a positiune la care au ajunsu cei trei fii bravi si nobili ai sei.

In urm'a unui morbu contras in organismulu seu din batalia cea mare dela Sadova in an. 1866 a fostu necesitatu a se retrage din servitiulu activu, éra de atunci isi devotá totu restulu vietiei pentru educatiunea si fericirea familiei sale.

Consolatiunea in casu precum e si acesta, o cautamu in prea dorit'a impregiurare, cá descendenti sei au hereditu dela parintele lorú tóte virtutile lui, pe care le voru conservá si perpetuá pe generatiuni inainte. Asia va fi!

— (Invitare.) P. t. membrii ai „Reuniunii romane de cântari“ sunt invitati la concertulu, ce reuniunea va arangiá Domineca in 14 Ianuariu st. n. 1883 in sal'a dela „Musik-Verein“, pamentu micu Nr. 2 cu urmatoriulu programu:

1. Partea I din „Cruciati“ de N. W. Gade.
2. „Air varie“ pentru violonu de Ch. de Beriot.
3. „Canzona“ pentru soprano din oper'a „Nunt'a lui Figaro“ de W. A. Mozart.
4. „Hora“ (Éta hora se'nvertesce), pentru coru mixtu si acompaniare de piano de G. Dima.
5. „Jocuri slavice“ pentru piano à 4 m. de A. Dvorak.

6. „Doue cântari“ pentru o voce de altu:
a) „Recitativu si arioso“ din oratoriulu „Paulus“ de F. Mendelssohn-Bartholdy.

b) „Arie“ din oper'a „Orpheus“ de Ch. W. Gluck.

7. „Finalulu“ actului prim din oper'a nefinita „Loreley“ de F. Mendelssohn-Bartholdy.

Inceputulu la 7 óre sér'a

Biletele se voru estradá Sambata in 13 si Domineca in 14 Ianuariu st. n. a. c. dela órele 4—5 d. a. in cancelari'a „Asociatiunei transilvane“, strad'a Cisnadiiei Nr. 7.

P. t. membrii sunt rogati a'si luá biletele necesarie, cá-ci fara bilete intrarea nu e permisa, éra la cassa bilete nu se voru eliberá.

Sibiu, in 9 Ianuariu st. n. 1883.

Comitetulu.

— (Hymen). Cu deosebita placere aflamu, cá dn. Romulus Petricu, actualulu cassariu alu institutului de creditu si de economii „Albin'a“ din Sibiu, in 6 Ianuariu a. c. si-a serbatu logodn'a cu d-nisior'a Eugenia Focsianu din S. Sebesiu. Le uramu vietia lunga si fericita. Sequens!

— (Erata). In Nr. 103 pe col. 1 s'a stracurat o eróre fórte neplacuta in cifre; deci: in locu de Germani impreuna cu sasii transilvani 244,000 soldati, corege 274,000.

Bibliografia.

— Columna lui Traianu Nr. 10 pâna la 12 Octobru—Decembre. Revist'a mensuala pentru istoria, lingvistic'a si psihologia poporana sub directiunea dlui B. P. Hasdeu. Nou'a seria anulu III. Redactiunea si administratiunea se afla in curtea bisericeii Mihaiu-voda si la tipografia acad. — Abonamentele se primescu numai pe an 20 lei pentru Romani'a 30 franci pentru strainatate. Bucuresti 1882. Tipografia academie romane (laboratorii romani). Strad'a academie Nr. 26.

Sumariulu Nrii 10—12: Hasdeu: „restorna pe Rösler. Zilou“

„Vladimirescu“. O cronica inedita

de N. Hasdeu: „Crescetu si

poporana din epoc'a formatiunii

ensusiasu: „Monumente pentru

„arasiului“. Chr. Negoescu:

„din ultimulu resboiu“. B. P.

me si Turcama“. Sufixulu romanicu

mani. Climescu, Curpanu,

„obiectele juridice ale po-

„Bacau. B. P. Hasdeu:

„pagina de istoria armatei romane. I.

„XVII. B. P. Hasdeu:

„Apendice“ la notitia dlui Bianu. P. Ispirescu:

„Judecata Vulpei“. Snóva din gur'a poporului. G. Chitiu:

„Cuvintele crestine in limba romana“. Note filologice.

B. P. Hasdeu: „Siugubetu si siugubina“. Una restu

din influinta juridica a Slaviloru. Dr. At. Marienescu: „Gruia lui Novacu si fata de Latinu“. Balada poporana de preste Carpati. B. P. Hasdeu: Manuscriptulu romanescu din 1574 aflatoru la London in British Museum. T. Calimah: „Originea familiei Calimah“. Doue acte comunicate. B. P. Hasdeu: „Nu in tóte dilele Pascile“. Originea crestinismului in Romani'a. Cronica.

— Studii economice de Alexandru D. Xenopolu, doctoru in dreptu si in filosofie. Craiova 1882. Librari'a S. Samitca, pagine 264, pretiulu lei 2.50.

„Intrunescu sub unu singuru volumu deosebitele mele scrieri economice si le dau publicitatii. Cea d'antaiu scriere „Studiile economice“ au aparutu pentru prim'a óra in Convorbirile literare ale dlui J. Negruzzi in anulu 1877 sub titlulu „Starea nóstra economica“; apoi au fostu publicata in o forma schimbata in fóea partidului liberalu moderatu din Jasi, „Stéu'a Romaniei“ in decursulu anului 1878. Dupa aceea au fostu culese in o bosiuara care au esitu diu tipografi'a aceluiasi diaru in 1879 si in sfirsitu le publicu acuma din nou cu órecare modificari necesitate prin schimbarea starii nóstre. Celelalte doue lucrari „Partid'a liberala si politic'a economica“ si „Comerciuulu esterioru ala Romaniei in 1880“ au fostu publicate in Romanulu din 1882.“

— Fragmentu din istoria dezvoltarei nóstre intelectuale. George Asachi, viati'a, lucrurile, scrierile sale si epoc'a in care a traitu 1788—1869. — Memoriu lucratu de Joanu Negre, membru societatii „Asachi“ professoru de matematica si revisorulu scolaru. Piatr'a 1882. Imprimeria judetului némtiu, 8° pag. 101. Pretiulu 2 lei noi.

— Sioimii dela resboeni, poemu in 9 cânturi de Joanu S. Nenitescu — Bucuresti 1882. Tipografia academie romane (laboratorii romani). Strad'a academie Nr. 26, 8° pag. 73. Pretiulu 1 lue noi.

— Optu scrisori către tierani de Gr. Munteanu. — Jassi 1882. Tipo-litografi'a Buciumulu Romanu. Pag. 27. Pretiulu 20 bani.

— Cóna de prenumerare la Corón'a sicriului, romanu originale din vietia sociale a natiunei romane.

Opulu, ce se afla dejá sub tipariu, va face circa 11 cóle 8-vu, si se va spedá p. t. domnilor prenumeranti cu inceputulu lui Februariu 1883. Pretiulu unui esemplariu 80 cr. v. a., 5 cr. porto.

Partinirei si imbraciosiarei calduróse a onoratului publicu romanu isi recomanda opulu.

Blasiu, 30 Decembre st. n. 1882.

Autoriulu

Maioru Gregoriu,
teologu in semin. metrop.

Post'a redactiunei.

La cinci domni abonati. Despre asemnatiunile posteloru. (Postanweisungen Postautalványok), cu care se trimitu bani. Cá nu este permisu a le scrie romanescu? Anuntiaseramu si in alti ani, cá nu e lege care se opréscá, este inse ordonantia ministeriale, cu care s'a dispusu la tóte oficiile si expeditiunile de poste, cá sumele de bani se se scrie numai unguresce sau numai nemtiesce, éra in alta limba nici-decum. Adress'a inse póte fi scrisa si in alta limba. Asia oficiale post-loru implinescu porunc'a domnului lorú, care se intinde preste Ungari'a si Transilvani'a. Din Croati'a vinu aceleasi mandate sau blanquette si in limb'a croata, din Boemi'a si in limb'a cecha, din Galiti'a in cea polóna si din Bucovin'a alaturea cu limb'a germana si in cea rutena. Limb'a romana e preste totu exilata.

Porto la epistole s'a eftinitu, intru câtu de aci inainte se iau 5 cri dela greutate de 20 grame, candu pâna acilea se luau dela 15 gr., éra dela scrisori mai grele pâna la 250 gr. câte 10 cri. Pentru scrisori nefrancate primitoriulu platesce indoitu, sau le refusa considerandu-le cá pasquile. Marca la francatura se nu se mai puna in dosulu epistolei, cá-ci asia se considera cá nefrancata, ci se se puna in fačia, alaturea cu adresa.

Multi ceru se li se trimita carti cu rambursa (Nachname, Utánvétel); asia inse'i costa cu 30—40 cri mai multu decâtu daca aru trimite pretiulu fixu si 5 cri porto cu conditiune, cá se le aiba sub banda crucita sau cuverta deschisa, si sub acésta conditiune pâna la greutate de 200 grame se platescu numai 5 cri, pâna la 500 gr. 10 cri, pâna la 1 Kilogramu (o miie grame) 15 cri, candu din contra, pachetate fiindu si sigilate, se ia in casuri anumite si indécitu mai multu.

Memorialulu celor 153 delegati ai conferentiei din 1881 in a dóu'a editiune a esitu de sub tipariu si exemplariile se afla la compactoru, de unde voru fi gata in 5—6 dile, prin urmare toti acei domni cáti nu apucara se aiba exemplarie din editiunea I, ilu potu avé in editiunea II-a cu acelasiu pretiu de 1 fl. v. a., éra cu posta 5 cri mai multu si 1 fl. 25 cri legatura eleganta.

Actele conferentiei din Maiu 1881 inca sunt sub tipariu, éra dupa acelea va urmá in scurtu unu resumatu alu mai multor opinii favorabili si mai virtosu hostili, manifestate in press'a straina asupra memorandului celor 153 delegati, insocite preste totu cu note critice, cu scopu de a limpedi si mai multu adeverulu.

Pretiulu tipariului acestora se va potea spune numai dupa-ce voru fi gata.

Aradu, 3 Ianuariu. Ómenii pe la DVóstra nu mai au altu-ceva de lucru? Ómenii nu mergu la urne cá asesori consistor., ci mergu cá cetatieni; si apoi s'au impartitu, unii pentru Ázék, altii pentru Kóvér.

Profesori in vacantia la cursuri de limb'a magiara? Pe aceia i denumesce ministrulu, nu consistoriulu.

Si ce consistoriu i'ar denumí? vreunulu romanescu, sau serbescu, sau ungurescu, catolicu, luteranu, calvinu ori chiaru jidovescu, cá-ci la cursuri de acelea sunt si nemti si jidovi.

In câtu pentru magiarisarea scóleloru din acea diecesa, nu ne-amu pregetatu a cercetá si amu aflatu, cá in jurisdictiunea consistoriului greco-res. romanescu din Aradu se afla o singura scóla comunala, dara si acésta de sub consistoriulu dela 1873/4 adeca de inainte cu 9 ani.

Cu Nr. de astadi 104 s'a inchiaietu cu ajutorulu ceriului cursulu pe anulu alu V-lea din acestu diariu „Observatoriulu“.

Anulu alu VI-lea se incepe de miercuri 5/17 Ianuariu 1883 cu Nr. 1. Red.

Cărți românesce

care se află în

librăria română a lui W. Krafft în Sibiu.

(Urmare.)

Compozițiuni pentru piano.

Berdescu, Ploia séu Garofița	—68
— Hora Alessandria	—68
Carlson, Quatre morceaux romain	113
Dimitrescu, Hora Maria	—45
Duport, Cât te am iubit	—68
— Dute dragă baetele	—68
— Le chant du postillon. (Melodiá române)	—68
Ferlendis, Hora Bucuresceana	—45
Gândul meú la tine sbóra	—68
Glogoveanu, Vous dirais je?	—90
Hofmann, Despartirea, Romante române	—68
— Unde esci?	—68
Horn, Fantaisie sur Adio la Patria, (melodie române)	—90
Jonninu, Hora Súrora	—45
Lorenz, Carnaval de Bucuresci	125
— Doina	—68
Lów, Dela mine paná la tine	—45
— Doi ochii	—68
— Stelele	—45
Meyer, Marien Grússe, Valses de Concert	125
Mezzetti, Șese cântece române	—68
Michaelis, Türkische Scharwache	—45
Musicescu, La drapelul scóleloru primare. Poesie de Gusti, pentru piano	—50
— Cursu practicu de music'a vocala. Bros. I 1.50, bros. II	1.50
Paba, Potpourri din melod. națion. române	—70
Santis, Cantece populare romane arangiate pentru flauta caetu I 68 cr., caetu II	—68
Schaab, Vioricá dupá vale	—75
Stern, Souvenir de Kadouja. Hora	—45
— Dorul țigancei bătută	—45
— Hora țigănescá	—45
— De te ași iubireba	—45
— Doine	—45
— Doi suspine	—45
— Doi ochii	—45
— Dorul	—45
— Durerea	—45
Vasilescu, Adio la Carpați. Romante	—68
Ventura, Doi ochii	—68
Weineter, Dragá baetele	—45
— Flórea albá	—45
— Hora sentimentale	—45
Wiest Louis, Urmare Baba Hirca. Cuadrilá asupra motive din aceasi operetta	1.—
Wiest, Șerba. Hora	—45
— Corbul român	—90
— Nuntá țierănescá	—90

Amiculu poporului

calindariu pe anulu comunu 1883.

Pretiulu cu tramiterea francata 50 cr.

Se afla de vendiare la

W. KRAFFT in Sibiu.

Pentru cunoscuti

me rogu inca de câteva carticele „Krankenfreund“, cá-ci in urm'a vindecarei mele curende si neasteptate toti vreu a ceti carticie'a nurnita etc. etc.“

Acestea siruri venite dela unulu care fú norocosu a se vindeá curendu, vorbescu ele de sinisi. Deci ragemu numai atentiunea, cá „Krankenfreund“ la dorintia se va spedá prin K. Górischek's Universitäts-Buchhandlung Wien I Stephansplatz 6, gratis si franco, si asia doritoriloru a o avé, nu li se facu alte spese, decâtu 2 cri pentru una charta postala. (134) 2—14

Ingrijitu si tristu

privescu multi bolnavi in viitoriu, din cauza cá ei pâna acum tóte le-au intrebuintiatu fara succesu.

La toti, éra mai virtosu la cei ce suferu asia, li se recómda cu totu adinsulu citirea carticelei „Der Krankenfreund“, cá-ci in aceea vornu gasi dovedi de ajunsu, cá si cei gren bolnavi au aflatu vindecare, daca au intrebuintiatu mijloce nimerite, sau celu puçinu alinare mare in acele. Tramiterea lui „Krankenfreund“ se efectuédia prin K. Górischek's Universitäts-Buchhandlung Wien I Stephangasse 6 asia, cá comandatorulu n'are alta cheltuía decâtu 2 cri pentru o carta postale. (133) 3—14

Editoru si redactoru responsabile: G. Baritiu.
Tipariulu lui W. Krafft.